

Audete in dño semp. iter dīcorē.
Phil. iij. Ante initium illius eplē
scribit sc̄tus paulus dicēs. Fr̄es
nostra cōuersatio in celis ē. vñ saluatores
expectam⁹ dñm nrm̄ ih̄esum xpm̄ q̄ refoz/
mault corpus humili/
tatis nre cōfiguratum
corpore claritatis sue.
Tūc sequitur eplā ho/
dierna (**Audete i do/
mino semp rē.**) Scien/
dum q̄ eplā r̄ euange/
lium cōcordāt. quia in
euāgelio docemur q̄l/
ter dño viā p̄parare de/
bemus p̄ veraz p̄niam
vt euz digne suscipere
possum⁹ iā venturū in
carne. Et debet hoc fie/
ri cū gaudio spūali qd̄
gaudiu⁹ necessariū est
in tpe tribulatiōis. fm̄
illud Ia. i. Omne gau/
diū estimatē fr̄es cum
in varias tēptatiōes in/
cideret. Et cū illogau/
dio spūali bene stat cō/
tritiō cordis. quia fm̄
Aug. penitens de pec/
catis dolet r̄ de dolo/
rē gaudet. Sic etiam
ap̄lus paulus in eplā
hodierna nos iformat
q̄lter in dño gaudere
debeamus. di. gau. in
do. et p̄ntē eplā scri/
bit philippensibus. et

Con.

philippenses noiant a cluitate philippis
q̄ est in grecia. An̄ dicit (**Fr̄es gaudete in
dño**) nō in hoc seculo. Nō illius ē. quia si
cut nemo pōt duob⁹ dñis seruire. Math.
vi. sic nemo pōt gaudere in hoc seculo. et
cū hoc in dño (**semp**) r̄ non vna hora. s̄
quotidie (iterū dico gaudete) nō solū ex/
terius. s̄ etiā in corde interi⁹ (**Modestia
v̄g**) r̄. in cōuersatiōe r̄ vita (nota sit om/
nib⁹ hoib⁹) An̄c. rā malis q̄ bonis. r̄.
vt boni meliores fiant vestro exemplo. et
alij mali cōuertant (dñs em̄ p̄p̄e ē) Sor.
ideo debetis gaudere. qz dñs p̄p̄e ē et pa/
ratus dare qd̄ geccessariū ē (nihil solliciti

**Dominica q̄rta in aduen/
tu. Phil. iij.**

**Audete i do/
mino semp. iterū di/
co gaudete.** Modestia v̄ra
nota sit oib⁹ hoib⁹. Dñs em̄
p̄p̄e est. Nihil solliciti sitis
sed in oī orōne r̄ obsecratōe
cū gr̄arū actione petitiones
v̄re innotescāt apud deū. et
pax dei q̄ exuperat oēm sen/
sum custodiat corda vestra
et intelligētias vestras. In
xpo ihesu domino nostro

In nocte natiuitatis domi/
ni ad primā missam episto/
la ad Thitum. ij.

**Apparuit eni
grā saluatoris nostri
oib⁹ hoib⁹ erudiens nos. vt**

titis) An̄. scz de t̄palib⁹ reb⁹. s̄ iactantes
curam vestrā in dño et ipse vos enuriet.
Juxta illud Math. vi. Nolite solliciti eē
dicētes. quid māducabim⁹ aut quid bibe/
mus rē. (s̄ in oī orōe r̄ obsecratōe) An̄.

de q̄buscunq̄ reb⁹ (cū
gr̄arū actione) qz q̄ vult
alia impetrare gratus
dz eē de p̄teritis. vñ
Crisof. sup Math. gra/
tiarū actio ē inuitatio
ad plus dandum (peti/
tiones v̄re innotescāt
apud deū). i. ita feruē/
tes sint vt ad deū pue/
niant (et pax dei). i. de
us q̄ ē pax r̄ q̄es men/
tis (q̄ eruperat). i. ex/
cedit (oēs sensū) An̄.
id ē oēm intellectuz tā
angelicū q̄ humanum
(custodiat corda v̄ra)
.i. volūtates vias i bo/
no (r̄ intelligētias ve/
stras in xpo ihesu dño
nro) Sor. vt nihil ex/
tra spm̄ appetatis vel
intelligatis.

Apparuit enim
grā saluatoris
nri rē. Hodie
ab ecclesia dei celebra/
tur natiuitas dñi sicut
xps dñs nri de virgine
maria nat⁹ ē ver⁹ deus
r̄ ver⁹ hō in q̄ magnaz
miaz hoibus oñdit qz
nō ex opib⁹ iusticie q̄ fecim⁹ nos s̄ fm̄ ma/
gnā miaz suā saluos nos fecit. Ergo ap̄ls
paul⁹ i officio p̄rie misse q̄ in media nocte
celebraf̄ insinuat dei miam nob̄ exhibitā
dicēs (Apparuit grā dei rē.) An̄ initū il/
lius eplē scribit s. paul⁹ exhortando tytū
discipulū suum di. loq̄re q̄ decent sanā do/
ctrinā. senes vt sobrii sint pudici pruden/
tes s̄nt in fide. in dilectiōe r̄ paciētia. Et
in oib⁹ tēp̄sū prebe exēplū bonoz operū.
Tūc seq̄t p̄hs eplā (Apparuit em̄ grā dei
r̄ saluatoris nri) r̄. i. carne p̄ nob̄ assum/
pta (oib⁹ hoibus) Sor. i. ad vtilitatē oīm
hoīm (erudiens nos) verbo r̄ exēplo (vt

abnegantes impietate) **Ly.** i. ydolatriā si-
cut p oppositū pietas dī cultus diuinus.
(z secularia desideria) **Ly.** q tendūt ad di-
uitias z honores z delicias corporis (so-
bale) **Ly.** in nobis (et iuste) ad primū (et

pie) ad deū (uiuamus
in hoc seculo). i. i mū-
do fragili z trāstorio.
(expectantes beatam
spem). i. beatitudinez
speratā vt p hoc liben-
tius et facili⁹ faciam⁹
bona opa (et aduentū
glorie). i. manifestatio-
nem gloriosaz (magni
dei z saluatoris nostri
ihesu christi) **Sor.** id ē
aduētū christi ad iudi-
ciū qui ē magn⁹ deus
z saluator nī. **Han** in
primo aduentu venit.
vt puer paruulus. In
scdo aduētū ueniet vt
de⁹ magn⁹ cū potesta-
te et maiestate (Qui
supple christi (dedit)
gratis et sine meritis
(semetipsum) i precii
z nullā aliā creaturaz
(p nobis) adhuc ini-
micis (vt nos redime-
ret) p precii sanguis.
(ab omni iniquitate)
tā actuali q̄ originali
(z mūdaret sibi popu-
lum) p sacramentū ba-
ptismi (acceptabilez)
id ē gratū p charitatē
(sectatorē bonoz ope-
rum) **Ly.** ita q gratia
que datur in baptismo
nō datur inuacū. sed
ad bene operandum.
(hęc loquere) **Lyra.**
Ignorantes docendo.
(z exhortare) tā scien-
tes ad melius inducendo (In christo ihe-
su domino nostro.

Apparuit benignitas z humani-
tas saluatoris nri zc. ad Thitum
iij. Ante initiū illius epistole scri

bit sanctus paulus tyto discipulo suo di-
cens. Loquere z exhortare illos principi-
bus z potestatib⁹ subditos esse. ad omne
opus bonū paratos esse. z post pauca seq-
tur epla bodierna (Apparuit benignitas

abnegātes impietate z secu-
laria desideria sobrie z iuste
et pie uiuam⁹ in hoc sclo ex-
pectantes beatā spem z ad-
uentū glorie magni dei z sal-
uatoris nri ihu xpi. Qui de-
dit semetipsuz pro nobis vt
nos redimeret ab oi iniqta/
te. et mundaret sibi plm ac-
ceptabilē sectatorē bonoz
operū. hęc loquere z exhor-
tare. In xpo ihesu dño nro.

In secūda missa natiuita-
tis xpi epla ad thitū. iij.

Apparuit be-
nignitas z hūanitas
saluatoris nri dei nō ex opi-
bus iusticie q̄ fecim⁹ nos. sz
fm suā misericordiā saluos
nos fecit p lauacrū regene-
ratiois z renouatiois spūsccti
quē effudit in nos abūde p
ihesum xpm saluatorē nrm
vt iustificati grā ipsi⁹ here-
des sim⁹ fm spem uite eñe
In xpo ihesu dño nostro.

In die natiuitatis ad sū-
mā missaz epla ad hebre. i.

saluatores nostrū) **Ly.** ex cui⁹ passione bz
efficaciā sacramētū baptisimi (vt iustifica-
ti grā ipsi⁹ heredes sim⁹) **Ly.** qz grā facit
nos filios dei adoptiuos z heredes rgni
(fm spē) in pñti (uite eñe). i. in futuro.

z humanitas saluato-
ris nri dei) qz magnaz
misericordiā deus no-
bis exhibuit in hoc q
p nobis humanitatez
assumpsit (nō ex opib⁹
iusticie q̄ fecim⁹ nos)
Sor. qz nulla bōa feci-
m⁹ imo poti⁹ cū inimici
essim⁹ recōciliati sum⁹
deo (s̄ fm suaz miseri-
cordiā nos saluos fe-
cit) **Ly.** salus em̄ eter-
na excedit totaliter fa-
cultatē humane natu-
re ppter qd non pōt at-
tingere eam quis. nisi
ex largitate diuine mi-
sericordie (p lauacrū
regeneratiois). i. bap-
tisimi p quē fit regene-
ratio a culpa. Genera-
tio em̄ inquinat. ps. l.
Ecce em̄ in iniq̄tatib⁹
cōceptus sum zc. Sed
regeneratio lauat. Jo-
hānis. iij. Nisi qs re-
natus fuerit ex aqua z
spūsancto nō potest in-
trare in regnū dei. (et
renouationis spūsan-
cti) quia spūsanctus i
baptismo datus. ter-
minat vitā veterē que
est i b peccato z incho-
at nouā que est i b gra-
tia (quē effudit i nos
abunde) **Ly.** ad dele-
tionē omniū peccato-
rum z copiam virtutū
(per ihesum christum

Altipharie multisq; modis ad he-
 breos. i. cap. Hanc epistolā scribit
 sc̄tus paulus ad hebreos. Et he-
 brei sunt q̄ sunt cōuersi ad fidē xp̄i de iu-
 daismo. Et in illa eplā ponit dignitatem
 noui testamenti respe-
 ctu veteris testamenti
 quibus utrūq; testamen-
 tum sit a deo datū. Ae-
 tus tñ tradidit p̄ ange-
 lum q̄ loquebat moys-
 si in p̄sona dei vt habe-
 tur Eccl. vii. c. et Job.
 ix. Nos scim⁹ qz moysi
 locutus ē de⁹. Nouū
 autē testamētū tradidit
 deus p̄ seipm. quia p̄ fi-
 liū suū incarnatuz qui
 est vn⁹ deus cū patre:
 Itē quia verus testa-
 mentū traditū ē obscu-
 re sub velaminib⁹ et fi-
 guris. Nouū autē testa-
 mentū traditū ē lucide
 et aperte. Et in signum
 hui⁹ dicit apls (Fr̄es
 multipharie). i. multū
 locutōnib⁹ scz abrahe
 ysaac et iacob et ceteris
 et eisdē sepe (multisq;
 modis) qz nō per som-
 niavt danieli. nō aper-
 ta voce vt moysi. mo-
 do in interiori inspira-
 tione vt Dauid (olim
 deus loquēs patrib⁹ i
 p̄phetis) Ly. i. p̄ p̄phe-
 tas quib⁹ angeli reue-
 labant occulta diuina
 et ipsi vltorius populo
 nūciabant (nouissime
 dieb⁹ istis) Ly. tempe-
 grē et veritatis reuela-
 te (locut⁹ ē nobis in filio). i. p̄ filiū incar-
 natū q̄ maior ē p̄phetis (quē) filiū fm hu-
 manā naturā de⁹ p̄i (cōstituit heredē). i.
 dñm p̄petuū (vniuersoz) sup̄ oēm creatu-
 ram (p̄ quē) Hor. supple xpm. fm diuinā
 naturā fm quā coetern⁹ ē p̄i (fecit) non
 solū inuisibilia. sed (et secula) p̄ maniet: e-
 os. Job. i. *D*ia per ipm facta sunt (Qui

cū sit splendor glorie) quia fili⁹ p̄cedit a
 patre vt splendor a sole (et figura libstan-
 tie eius). i. eiusdē substantie cū patre (por-
 tans). i. sustentās et cōseruās i esse (oīa)
 .i. celestia et terrestria (verbo virtutis sue)

Alti

pharie
 multisq; modis olim
 deus loquens patrib⁹ in p̄-
 phetis nouissime dieb⁹ istis
 locutus ē nobis in filio. quē
 cōstituit heredē vniuersoz
 p̄ quē fecit et secula. Qui cū
 sit splendor glorie et figura
 substantie ei⁹ portansq; oīa
 verbo virtutis sue purgatio-
 nem peccatoz faciens sedet
 ad dexterā maiestatis in ex-
 cellis. tanto melior angelis
 effectus. quāto differentius
 p̄re illis nomē hereditauit.
 Qui em̄ dixit aliqñ angeloꝝ
 filius meus es tu ego hodie
 genui te. Et rurſū. Ego ero
 illi in patrē. et ipse erit mihi
 in filiū. Et cū iterū introdu-
 cit primogenitū in orbē ter-
 re dicit. Et adorent eū oēs
 angeli dei. Ad angelos qui-
 dem dicit. Qui facit ange-
 los suos spūs et mistros su-

.i. solo impio potesta-
 tis et bonitatis sue (pur-
 gationē peccatoꝝ fa-
 ciens) Hor. tā origina-
 lium q̄ actualiū et ipse
 xps (sedet). i. quiescit
 et regnat post multū la-
 bore et humilationez
 sublimatus (ad dexte-
 ram). i. eq̄litate p̄rne
 (maiestatis in excels⁹)
 .i. in portioꝝ bonis
 patris (tanto melior)
 .i. p̄portōnabilior (an-
 gelis effect⁹. Quanto
 differenti⁹ p̄re illis no-
 men hereditauit) Ly.
 quia ipse dī verus de⁹
 et dñs cōsubstantialis
 patri. ipi autē angeli di-
 cunt serui (cui em̄ di-
 xit aliquando angeloꝝ
 rum) Hor. nō solū mi-
 noꝝ. s̄ etiā maiorū (fi-
 lius me⁹ es tu). i. mi-
 hi p̄rius et cōsubstan-
 tialis (ego hodie ge-
 nui te). i. eternalic. q̄a
 eius generatio nō trā-
 sit in p̄teritū (et rurſū)
 supple dicit deus pat̄.
 (ego ero illi in patrē)
 Hor. eū p̄tendendo (et
 ipse erit mihi i filium)
 mihi per omnia obedi-
 endo (et cū iterū) Hor.
 id est de⁹ pater (intro-
 ducit primogenitum)

filiū suum (in orbem terre) id est euz enim
 qui prius erat in mūdo inuisibilis. mun-
 do apparere visibilem fecit (dicit) sc̄ptura
 de xpo (Et adorēt eū). s. hōiem xpm fm
 hūanitatē passū et mortuū (oēs ang. dei)
 scz iustioni ei⁹ obtpando (ad āgelos qdē
 dī q̄ fa. spūs) Hor. celestes (āgelos suos)
 .i. nūcios suos cū leuita nūciāt (et mistros

suos) facit (flāmā ignis) cū eos ad erer-
citiū vindicte mittit. sicut fuerūt duo an-
geli missi in sodomā. Scñ. xix. (ad filium
sūt dicit deus p̄r (thron⁹ tu⁹). i. regnuz
tuū (deus) De⁹ fili (i sc̄m sc̄li). i. p̄na
net i n eternum (Virga

os flāmā ignis. Ad filiū au-
tem. Thron⁹ tu⁹ deus i sc̄m
sc̄li. virga eq̄tatis. virga re-
gni tui. Dilexisti iusticiam z
odisti iniq̄tatē. p̄pterea vn-
xit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo exulta-
tionis p̄r p̄cipib⁹ tuis. Et
tu in p̄ncipio dñe terrā fun-
dasti. z opa manuū tuarum
sunt celi. Ipsī p̄būt. tu autē
p̄manebis z oēs vt vestimē-
tum veterascēt. z velut amī-
cū mutabis eos z mutabū-
tur. tu autē ip̄e ipse es et āni
tū non deficient.

Domica infra octauas na-
tuitatis dñi. ad gal. iij.

Rēs. quāto
tpe heres puulus est
nihil differt a suo cū sit dñs
oīm. s̄z sub tutorib⁹ ē z acto-
ribus vsq; ad p̄finituz tps a
patre. Ita et nos cū essemus
puuli s̄b elemētis mūdi era-

oīm) s̄z bonoz paternoz (sed sub tutori-
bus z actorib⁹ ē) Hor. Tutorēs dicit q̄
eū tuent̄ s̄ aduersarios. Actozes q̄ agūt
causas ei⁹ (vsq; ad p̄finitū tps a patre)
Ly. i. vsq; ad etatē adultā (ita z nos cuz
essemus par nulli) An. i. in intellectu et sa-
pientia (sub elemētis mūdi hui⁹) eramus
seruientes) Hor. i. subiecti seruituti legē
Sciendū q̄ legales obseruātie fuerūt si-
gure disponētes ad xpm, ideo in ei⁹ ad-

autē epistolam scribit
sanctus paulus ad ga-
lathas. Et galathas sūt
greci. Et galathia est
nomen regionis gre-
cie. Ex q̄ illo sacro tem-
pore natiuitatis cristi
sancta mater ecclesia
recolit qualiter ille si-
ne estimatione magn⁹
pro nobis puulus sa-
ctus sit Tunc epistola
z euangeliū cōcordant.
qz euangeliū dicit quōd
puer ihesus crescebat
z cōfortabat plen⁹ sa-
pientia z grā. Sic apo-
stolus paulus in eplā
hodierna exprimit esse-
ctum z vtilitatē domi-
nice natiuitatē christi
fm carnē. qz de serui-
tute transiit⁹ in filio-
rum adoptionem sicut
patet in p̄nti epistola.
vñ dicit (Frēs quāto
tpe) An. i. p̄ quantuz
tēpus (heres). i. filius
cui de iure debet here-
ditas (paruulus est)
s̄z infra ānos discre-
tionis (nihil differt a
seruo) Hor. qz ad mo-
dum serui cogitur. nec
habet aliquā p̄tatē re-
rum suarū (cuz sit dñs

etiam illius epistole scribit sanct⁹

f
Ante ini-
tium illius epistole scribit sanct⁹

uentu sunt dimisse. Ergo subdit (Et ubi venit plenitudo t[em]p[or]is). i. t[em]p[or]e g[ra]t[ie] (m[is]it deus filium suum) n[on] angelum (natum ex muliere) **Ly.** q[ui] ad corpus sumptu[m] de maria x[rist]i ne (factu[m] sub lege) q[ui] voluit legalia serua

re (vt eos qui sub lege erant) **Ly.** scz legalib[us] obseruantijs obligati (redimeret) per passionem suam (vt adoptionem filiorum recipere mus) scz x[rist]um q[ui] est naturalis filius dei (qm̄ aut[em] estis filij dei m[is]it deus sp[iritu]m filij sui) **Ly.** id est sp[iritu]m s[an]ctum. q[ui] dicit[ur] sp[iritu]s filij. sicut et p[ater]. ex eo q[uod] p[ro]cedit ab vtroq[ue] (in corda v[est]ra) p[er] infusione[m] g[ra]t[ie] (clamante[m] abba p[ater]. i. p[ater] n[oster] (itaq[ue] ia[m] n[on] est seruus sed filius) **Ly.** q[ui]cu[m]q[ue] fideliter c[on]fite[re]t[ur] deum p[ater]em (q[uod] si filius) **Am.** in p[re]senti p[er] g[ra]t[ia]m (et heres) scz erit in futuro p[er] deum q[ui] ip[s]um adoptauit i[n] herede[m] celestis patrie.

Riusq[ue] veniret
p[er] fides sub lege custodiebamur **Gal. iij.** Ante initium illi[us] epl[istol]e scribit sc[ilicet] paulus in eod[em] ca. d[ic]t[ur] c[eter]s. Credidit abrahā deo et reputatū ē ei ad iusticiā. Tūc sequitur epl[istol]a hodierna. **P[er] u[er]u[m]q[ue] veniret fides. Et hodie agit de circūcisione d[omi]ni. et in veteri testamento hoc fecit circūcisio q[uod] hodie facit baptism[us]. p[ro]pt[er] q[uod] ianuā celi n[on] aperuit. sed circūcisio uenerit ad limbū sc[ri]pt[ur]ar[um] patrū. et ibi expectabāt aduentū x[rist]i. Baptizati autē iā absq[ue] ullo medio euolāt ad celū q[uod] i[n] b[apt]izatiō[n]e fuit q[uod] x[rist]o baptizato celū ap[er]tū ē sup[er] ip[s]um. **U[bi] euāgelii et epl[istol]a p[ro]cordāt. q[uod] euāgelii dicit de circūcisione. Sicut et i[n] epl[istol]a h[ab]et de circūcisione et de baptisimo q[ui] dat loco circūcisio****

nis. **U[bi] dicit ap[osto]l[us] paul[us] (Fr[ater]s p[er] u[er]u[m]q[ue] uiret fides) **Ly.** scz reuelata et explicata i[n] euāgelio (sub lege custodiebamur) **Hor.** id est sub legis onere (conclusi). i. timore legis ligati et cōpressi ne defueremus ad**

vicia (in eā fidem que reuelanda erat) t[em]p[or]e g[ra]t[ie]. Sciendū est q[uod] eadē fides ē in nouo et veteri testamento. sed in veteri erat implicita et figuris velata. in nouo uero explicata et reuelata (Itaq[ue] lex pedagog[us] n[ost]r[us] fuit in x[rist]o thesu) **Ly.** id ē ad x[rist]um disponens sicut pedagog[us] veteri testamento. sed ad virtutes t[em]p[or]e futuro habendā paruulor[um] est habere pedagogos q[ui] usq[ue] crescunt in viros p[er]fectos. qui eos ad recta dirigunt timore p[er]naruz (vt ex fide) **Ly.** reuelata (iustificemur) iusticia infusa (Et ubi venit fides). i. postq[ue] reuelata est fides x[rist]i q[ui] erat occulta antiquis patribus (iam n[on] sub pedagogo sum[us]) **Hor.** i. sub coactione et seruitute legis. s[ed] sub euāgelica libertate. **Ly.** sicut puer adueniēte etate adulta. iā n[on] est amplius sub pedagogi disciplina. et eadem rōne adueniente euāgelio cessant legalia (Om[n]is

mus seruiētes. at ubi venit plenitudo t[em]p[or]is. m[is]it de[us] filium suum natū ex muliere factum sub lege vt eos q[ui] sub lege erāt redimeret. vt adoptionem filioꝝ dei recipere mus. quoniā autē estis filij dei. m[is]it deus spiritum filij sui corda v[est]ra clamantem abba pater. itaq[ue] iam n[on] est seru[us] sed fili[us] et heres p[er] deū.

In festo circūcisionis domini ad **Gal. iij.**

Riusquā veniret fides s[ub] lege custodiebamur.

conclusi in eā fidem que reuelanda erat. Itaq[ue] lex pedagog[us] noster fuit in x[rist]o vt ex fide iustificemur. Et ubi venit fides. iā n[on] sub pedagogo sumus **Des em̄ filij dei estis p[er] fidē q[ui] est i[n] x[rist]o ihu. Quicūq[ue] ei i[n] x[rist]o baptizati estis x[rist]um in-**

estis filij dei estis) **Hor.** n[on] serui (p[er] fidem que est in x[rist]o ihesu) Fides em̄ facit filij dei. **Joh. i.** Dedit eis potestatem filios dei fieri. his qui credunt in nomine eius (Qui cūq[ue] em̄ in x[rist]o baptizati estis) id est in fide ihesu christi (christū induistis) id est x[rist]o cōformes facti estis p[er] vite cōformitatem et sacramēti susceptionē. **U[bi] uera em̄ u[er]ba est in d[omi]ni x[rist]i ipse em̄ est sol[us] iusticie. v[er]ū in signū innocētie dat[ur] u[er]ba candida**